

Nr 245.

Av herr Cassel m. fl., om utredning angående vissa frågor beträffande djursjukvården.

Djursjukvården har i vårt land genom statens försorg byggts ut på ett föredömligt sätt. Bl. a. har antalet veterinärdistrikt utökats i viss utsträckning enligt en av veterinärstyrelsen fastställd plan, men antalet distrikt torde dock alltså vara otillräckligt, framför allt i Norrland. De alltför stora distrikten inom denna landsdel medför svårigheter för en tillfredsställande djursjukvård. Arbetsbördan för de tjänstgörande veterinärerna blir onormalt betungande, och djurägarna får många gånger förgäves vänta på att veterinären skall hinna fram i tid. I södra Sverige däremot tycks arbetsförhållandena inom vissa distrikt utveckla sig i den riktningen, att de måhända snart nog inte i tillräcklig utsträckning kan bjuda en distriktsveterinär arbete, bl. a. beroende på att många jordbrukare övergått till att driva sina gårdar kreaturslöst.

Med hänsyn till de kostnader som ett inrättande av nya veterinärdistrikt skulle medföra synes det oss i dagens ekonomiska läge snarare böra övervägas att omfördela dessa. Genom att i viss utsträckning tilldela norra Sverige flera veterinärdistrikt och samtidigt minska antalet i södra Sverige synes en ur olika parters synpunkt tillfredsställande lösning kunna uppnås. För att inte Norrland under lång tid framåt skall behöva vara missgynnad bör en utredning med det syfte vi här föreslagit snarast möjligt tillsättas, så att frågan kan föreläggas 1954 års riksdag.

I samband med en utredning om veterinärdistrikt bör enligt vår mening även frågan om inrättande av ytterligare ett antal djurkliniker tas upp till behandling. Genom fortgående förädling av djurstammen har denna kommit att representera ett allt högre värde. Det kommer därför att ställas allt större krav på djursjukvården, varvid »hemsjukvården» i icke ringa utsträckning torde komma att ersättas med klinikvård. De nuvarande resurserna på detta område är inte tillräckliga, vilket också yttrar sig i det förhållandet att sjukdomsfall, som borde fått vård på klinik, får undvara sådan vård med åtföljande sämre behandlingsresultat. Framför allt är det de långa avstånden och de dyra transporterna samt överbelastningen på klinikerna som utgör hinder. Inrättandet av flera kliniker skulle enligt vår mening vara en rationell investering, vilken inte endast kan motiveras ur ekonomiska synpunkter utan även ur djurskyddssynpunkt.

I detta sammanhang vill vi också gå in på frågan om huvudmannskapet för djurklinikerna. Beträffande djurkliniken i Hälsingborg har denna fråga särskild aktualitet på grund av indragningen av Skånska kavalleriregementet därstädes. Eftersom frågan är föremål för utredning, torde det

inte vara lämpligt att här närmare ta upp problemet. Vi vill endast som vår mening uttala, att vissa skäl för överlåtande av huvudmannskapet för klinikerna å hushållningssällskapen kan anföras, medan ur en del synpunkter den lämpligaste lösningen synes vara att staten genom veterinärstyrelsen ingår som huvudman. Genom att staten blir huvudman kan enhetliga taxor tillämpas, samtidigt som anställningsförhållandena för personalen blir mer likformiga och ett rättvisare system i stort blir rådande.

Med stöd av vad ovan anförts hemställles,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om en utredning angående dels en utbyggnad av antalet djurkliniker inom veterinärväsendet, dels en omfördelning av nuvarande veterinärdistrikt.

Stockholm den 27 januari 1953.

Leif Cassel.

*Gust. Nilsson,
Göingegården.*

Märta Boman.

Carl Östlund.

Nils Agerberg.